

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

1

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופט בדימוס אברהם שיינפלד
נציגת ועדה – הגב' חנה הימפלרב-טורא, חינוך
נציג ועדה – מר באומל איסר, עו"ס
נציגת שב"ס – הגב' שרית מנשה
מזכירת ועדה – הגב' סימונה גנץ

אימאן כנגד, סואעד (אסיר)
ת.ז.: 028359214

המבקשת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ היועמ"ש עו"ד אלירן גלילי והמתמחה גל קספרס והמתמחה שמשון מורפורגו
ב"כ המבקשת עו"ד עביר באכר ועו"ד עלי סואעד המבקשת בעצמה
המתורגמן מר נעים חיט

פרוטוקול

ב"כ היועמ"ש:

האסירה מרצה את מאסרה הראשון בן שנה ו - 11 חודשים, כאשר נגזר עליה עונש של שנה ו - 10
חודשים, ובגין אי תשלום קנס נוסף לה עוד חודש, בגין ביצוע עבירות של מגע עם סוכן זר ויציאה שלא
כדין לארצות ערב.
מעובדות כתב האישום עולה כי עובר לחודש אוגוסט 2015 גילתה האסירה עניין רב בארגון דעאש
ופעילות, פיתחה הזדהות אידיאולוגית עם ערכיו של הארגון ומטרותיו. היא חיפשה ברשתות
החברתיות ליצור מגע עם סוכן הארגון, ואף יצרה קשר עם פעיל הארגון במטרה לעבור לסוריה ולקחת
חלק פעיל בארגון. לשם כך היא נזקקה לסיוע של פעיל הארגון.
בשיחות עם הסוכן התנדבה האסירה ללמד את פעילי הארגון לימודי דת, ובכך להעלות את
המוטיבציה שלהם ללחימה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 16-08-45110-08 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

בתחילת חודש אוגוסט 2015 החליטה האסירה לעזוב את ישראל, לזנוח חמישה ילדים ובעל ולעבור להתגורר בסוריה במטרה להצטרף לארגון דעאש. לשם כך רתמה האסירה את אביה כדי שזה יבוא איתה לסוריה, והכול תוך שהיא בקשר רציף עם פעיל הארגון שמסייע לה במעבר מטורקיה לסוריה. בחודש אוגוסט 2015 נסעה האסירה לטורקיה ביחד עם אביה, שם פגשה אדם נוסף שאמור היה לסייע לה לעבור את הגבול לסוריה. באותו שלב אביה של האסירה החליט לשוב לישראל, אך היא נשארה בשלה והמשיכה בדרכה אל הגבול. סמוך לגבול סוכלו תכניותיה, והיא נעצרה על ידי שלטונות טורקיה וגורשה בחזרה לישראל.

המעשים שבהם הודתה האסירה טומנים בחובם סיכון גדול לביטחון המדינה ולתושביה. חומרה יתרה יש לייחס לעובדה שהאסירה לקחה חלק פעיל בתכנית ואף יזמה אותה, היא מסרה את הטלפון של פעיל הארגון לאנשים נוספים שהיו מעוניינים ביצירת קשר עם הארגון, ולאורך כל הדרך הייתה שלמה בלבה להשלים את משימתה עד שנתפסה ולא הצליחה להשלים. נציין כי האסירה נעדרת עבר פלילי. מטופס 903, חוות דעת המנהל, עולה כי האסירה מוגדרת התרעה, אינה בסבב חופשות. במהלך מאסרה נרשמו לחובתה מספר רב של עבירות התנהגות ומשמעת, לרבות העברת מסרים ממרץ 2016, התבטאויות קיצוניות מנובמבר 2015 והאחרונה שבהן מיולי 2016 על רקע התקוטטות עם אסירה אחרת. אני מגישה את המידה לוועדה ומבקשת לחסות אותו מ כוח סעיף 17 לחוק.

החלטה

המידע יישאר חסוי כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

חנה הימלפרב

מר איסר באומל

אברהם שיינפלד

גברת חנה הימלפרב - טורא,
חברת וועדה

מר איסר באומל,
חבר ועדה

אברהם שיינפלד,
שופט (בדימוס)

שרית מנשה
נציגת שב"ס

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 16-08-45110 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

ב"כ היועמ"ש:

מחוות דעת שב"כ עולה כי לאור חומרת מעשיה של האסירה, כחלק מתופעה מתגברת שיש צורך במיגורה, גורמי השב"כ סבורים כי שחרורה המוקדם של האסירה יהווה סכנה לביטחון המדינה, ומשכך אנו מתנגדים לשחרורה.

בעניינה של האסירה הוגשה תכנית שיקום פרטית של מרכז רווחה לייעוץ והכוונה "שפרעם". מי שיקרא את התכנית עלול לחשוב שהאסירה "נגררה" לביצוע עבירות, מבלי שרצתה לבצען, אך לא כך הדבר כי מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד על תכנון מוקדם ורצון עז ליצירת קשר עם סוכן זר מארגון טרור רצחני, כאשר התכנית בעצמה מלמדת על כך שבזמן ביצוע העבירה, סברה האסירה כי כל גורם איסלמי שירצה להציל את ילדי סוריה ונשותיו, הוא מבורך. כתב האישום עוד מלמד כי האסירה גילתה עניין הולך וגובר עם ארגון דעאש, פיתחה הזדהות אידיאולוגית עם ערכיו ומטרותיו ויצרה קשר אקטיבי עם הסוכן/הפעיל. עוד מלמדת התכנית על כך שהאסירה נמצאת בשלב מאוד ראשוני של הפנמת החומרה של מעשיה, וזו עברה רק תחילת הדרך. התכנית מדברת על תהליך שעברה האסירה בזמן המאסר, בניגוד מוחלט לכתוב בטופס 903.

לעניין תכנית השיקום, נראה כי הן הטיפול הפרטני והן הטיפול הקבוצתי המוצעים בתכנית באים במטרה לטפל בדפוסי התנהגות שליליים שפיתחה האסירה כאמצעי התגוננות עם חרדותיה ועם השחיקה הנפשית והלחץ שחשה בעקבות המאסר. אין כל אינדיקציה למסגרת המטפלת בעבירות מהסוג אותן ביצעה האסירה. כאמור, עבירות אידיאולוגיות שהפסיקה עמדה על כך שהן מהרף הגבוה ביותר, המהוות סיכון רב לקיומה של מדינת ישראל ולביטחונה. מקריאת התכנית נראה כי האסירה היא למעשה הקרבן. ברע"ב 4612/16 נקבע כי לעיתים אופי העבירה, חומרתה ונסיבותיה מהווים ראיה לכאורה למסוכנות האסיר, שבהעדר אינדיקציה לסתור, די בה כדי למנוע את שחרורו על תנאי, ביחוד במצבים של עבירות אידיאולוגיות.

בנוסף בעת"א 50210-11-14 נקבע כי כאשר מדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי, די באופיין של עבירות מסוג זה כדי ללמד על מסוכנות הנשקפת מהאסיר ולמנוע את שחרורו המוקדם. נוסף לכל האמור, אין כל אינדיקציה לאישור ממסגרת התעסוקה שמציעה תכנית השיקום. סיכומו של דבר, מדובר באסירה מסוכנת ביותר שבחרה לנטוש חמישה ילדים לטובת הצטרפות לארגון טרור רצחני, פעלה ארוכות עד אשר השיגה את מטרתה ואף החלה בביצוע תכנית הצטרפות לארגון. מעשיה תוכננו בקפידה. נוסף על כך, היא גייסה אנשים אחרים להצטרף לארגון, הביעה נכונות לסייע ככל שתידרש והביעה תמיכה והזדהות בפעילות הארגון. לאור האמור, אנו סבורים שהמסוכנות הנשקפת מהאסירה עדיין לא אוינה, ומשכך היא אינה ראויה לשחרור מוקדם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

ב"כ האסירה:

אתחיל במידע שחברתי לא ציינה. מדובר באזרחית המדינה, במקום תושבת נצרת הנשואה לתושב שפרעם, חיה בפרעם כל ימי חייה. היא דוקטורנטית, גידלה ילדים למופת, הייתה סטודנטית לרפואה בתל אביב. היום היא לומדת באוניברסיטה העברית. היא גידלה משפחה למופת. השאלה הנשאלת מה מביא אישה עם ילדים מוצלחים לנטוש את ילדיה ואת בעלה ולרצות להגשים חלום שמלווה אותה. כשאנחנו מבררים זאת עם האסירה ומעיינים בכתובים, אנו רואים שמדובר באישה שמאמינה שמדינת הלכה אסלאמית היא הפתרון לגאולת הילדים מרצח העם או מהרצח שמתקיים בסוריה. השתלטה עליה המחשבה שהפתרון למלחמה בסוריה היא מדינת הלכה אסלאמית. הגורם שתמך ברעיון כרעיון, ויש היבט שהוא למעשה המעשה הפלילי, האסירה הועמדה לדין לא כי היא החליטה לצאת לחיות במדינה אסלאמית. הרצון שלה לחבור לארגון טרור הוא המעשה הפלילי. ההליך הפלילי שיקף לפניו את העובדה שאי אפשר להיות סלקטיבי. אם יש רעיון שאת רוצה ליישם, אם רוצים להוציאו לפועל, יש לבדוק את כל ההיבטים שבו. היא למדה לקח. היא שילמה מחיר חברתי מאוד כבד. מספיקה הכותרת של תושבת שפרעם שנטשה את ילדיה כדי ליישם רעיונות של מדינה אסלאמית, זה היבט שהיא משלמת עליו מחיר. גם גור הדין מציין שהמטרות שלה ביציאה לחו"ל זה לא למעשים אלימים. היא חשבה שהתרומה שלה לפתור את הבעיה בסוריה היא בלימודי דת. בכך מסתיימים מעשיה. היא נתפסה, חזרה למדינה, ומהרגע הראשון שיתוף הפעולה שלה עם החוקרים היה כל כך גלוי, כאשר היא שיתפה אותם בכול. כיום היא נמצאת במצב אחר לגמרי. אי אפשר להקל ראש במעצר, בענישה החברתית, במחיר שילדיה משלמים בגין מאסרה. אפשר לשמוע ממנה את הדברים. כיום האסירה תופשת את אותן מחשבות בצורה אחרת, דהיינו היא מבינה שענייני דת הם ענייניה בינה לבין אלוהים. זה לא המקום לחשוב על תרגום אותן אמונות לעשייה פוליטית, והטראומה של המעצר שיקפה לפניו ונתנה לה יכולת להבחין בין הטוב והרע במקרה הזה. גם ארגון דעאש בא מהמקום של האידאול. גם נשים מוכות רואות את המכות אבל רואים גם את הקטע שהן מאוהבות בבעל. יש משהו שהשתלט עליה שהמאסר גרם לה להתפקח. צריך להיכנס לפרטים ולשאול איזו אידאולוגיה כיוונה את מעשיה של האסירה. לא מדובר במי שרצתה לפגוע בביטחון מדינת ישראל. אני מסכימה שהסיכון הנטען הוא בפרוטנציה כי דעאש מכוון למדינת ערב כרגע, אבל אולי בטווח הרחוק יכוון למדינת ישראל. המבט שלנו הוא כלפי האישה שקיבלה החלטה לא נכונה, והאם כיום בחלוף שנה ושלושה חודשים מאז מאסרה, היא מהווה סיכון והאם יש סיכוי למועדות. האם כיום ישנו סיכון כי האסירה תחזור על מעשיה? התשובה שלילית. ניתן לראות זאת מהדברים שהאסירה משקפת, המעצר, הריחוק מהילדים.

אני מזכירה את הילדים וטובת הילד כי עסקין באישה. עם כל הרצון שלנו שהנטל יהיה שוויוני, עדיין הנטל לא שוויוני, שכן טובת הילדים היא שאמם תהיה במחיצתם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

1 בגלל העובדה שהיא בחרה לעזוב את הילדים, בעקבות המאסר, וההתנהלות מול בן זוגה שתמך בה
2 לאורך כל הדרך, כאשר זה לא צפוי שבעל מבית דתי יתמוך בה מתוך רצון לקלוט אותה בחזרה,
3 והתמיכה התבטאה בכעס, אבל עדיין משאירים לה מקום לקלוט אותה בבית. בסופו של יום היא
4 תשתחרר בעוד חמישה חודשים. אני חושבת שתכנית השיקום שמוצעת לפניכם כן נועדה לאפשר לה
5 מסגרת תעסוקה שהיא קצת רחוקה מהמקומות שהייתה מעורבת בהם יותר מדי. זה מרכז רפואה
6 שבו היא תעסוק בקבלת קהל, בעבודות פקידות. יש שם משהו שיחזיר אותה יותר לחברה המעורבת.
7 אני אפנה לעדי האופי שהזכירו אז בדיונים וציינו לשבח את התרומה החברתית שהייתה לה, מדובר
8 על אישה משכילה שהרחיקה לכת עם החומרים שלמדו ולמדה, והביאה אותה למקומות שלו ידעה
9 שזה פשע גדול, לא הייתה מבצעת אותו. היא הסבירה שאלו המטרות שלה, ובעקבות המעצר, כתב
10 האישום, ניהול המשפט היא השכילה לדעת מה הפסול במה שעשתה.
11 אני מגישה דו"ח גם מבית הספר. יש לה שלושה ילדים קטינים שלומדים בבית הספר. חלה רגרסיה
12 משמעותית אצל אחד הילדים בעקבות מאסרה של אמו. במקומות אחרים לא כולאים נשים עם ילדים
13 קטינים. המטרה היא להימנע מכליאה בשל טובת הילד. מכיוון שמדובר במי ששחרורה לא יסכן במצב
14 הזה את ביטחונה של ישראל, והיא אך ורק תשתחרר לביתה בשפרעם, ואין סיכוי שתצא מהמדינה,
15 שכן יש לה צו איסור יציאה מהארץ עד סוף תקופת התנאי, המסוכנות פחתה מאוד.
16 בעניין חוות הדעת של השב"כ, היא מצטטת דברים שביהמ"ש עומד עליהם, שהמטרה שלה לא הייתה
17 להילחם עם דעאש במובן האלים. אין כאן אישה שמתוך האידאולוגיה שלה היא גדלה כך. היא לא
18 ניסתה לדקור. המחשבה שלה הייתה שכאן תהיה הגאולה של ילדי סוריה.
19 בעניין החמ"ן השלילי ועבירות המשמעת, אני נפגשתי עם האסירה פעמיים, ובתוך 903 לעבור על
20 הפרפרוזות לבדוק אם יש דברים בגו, האסירה אומרת שלא התקוטטה, אלא סייעה להנהלה לפתור
21 בעיות של אסירות בכלא. היה סיור של מפקד בית הסוהר שהודה לה על כך שהיא סייעה בפתרון בעיה
22 עם אסירה שהתחצפה אליו. היא לקחה חלק מאוד חיובי ביישוב ההדורים בבית הסוהר. אני לא
23 חושבת שגילוי שמה של אותה אסירה אמור להיות סודי. אם זו קטטה, היא צריכה לדעת למי הכוונה
24 כדי להסביר. היא אומרת שלא התקוטטה עם אף אסירה. אני לא יודעת לגבי התבטאויות קיצוניות,
25 שכן זה נגמר לפני למעלה משנה. אפילו בענייני דת שאלתי אותה אם שואלים אותה על הדת, פסיקה
26 מתוך הידע שלה, והיא אמרה שהיא לא עשתה את זה.
27 אבקש לבחון אם באמת מדובר במידע מוצלב, אשר מכוון אליה באופן אישי. בעיות תמיד אנחנו
28 שומעים. השאלה אם מדובר בה או לא, יש לאפשר לוועדה לבחון את זה.
29 נאמר שהאסירה הרימה את החולצה כשנפגשה עם בעלה. היא לא הרימה חולצה. היה מפגש מבעד
30 לזכוכית. היא נישקה את בעלה מבעד לזכוכית. זה משהו שנאמר לה שאסור שייעשה, וזה לא חזר על

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

עצמו. אני מבקשת להסתכל על כך בפרופורציה המתאימה ולא להסיק מכך שתסכן את ביטחון המדינה. לסיום, אבקש להגיש פסיקה שמדברת על שחרור אסירים שבאו במגע עם חיזבאללה, מסרו מידע לאויב, והוועדה הורתה על שחרורם. כולם אזרחי המדינה שהשתלבו במסגרות תעסוקה. אני מפנה לרע"ב פלוני בעניין מועדות. בעניינה אין סיכוי למועדות בשל הדברים שצינתי קודם. חברתי ציינה שהיא עדיין בתחילת הדרך. אולי מבחינה טיפולית כי הכלא לא טיפל בה, וגם כאזרחית היא לא זכתה לטיפול הזה. לא הייתה מחלוקת מבחינת גילוי החרטה. היא הייתה כל כך כנה במה שנעשה ולמה זה נעשה. היא שיתפה, למדה והבינה. הפסול שבמעשה אז לא היה כל כך ברור, כי היא נתקעה במחשבות ובקונספציה שלה שהמדינה האסלאמית תציל את סוריה. היום אנחנו במצב שונה. לא ניתן לדון אותה כיום באותם פרמטרים. גם לה יש דברים להגיד ולשתף. אבקש לאפשר לה את חמשת החודשים שתיקלט על ידי עו"ס ותקיים שיחות פרטניות, תצא לתעסוקה בסביבה מעורבת ולהחזיר אותה למשפחה אט-אט. בזכות בעלה המשפחה לא התפרקה. בתה הבכורה שהיא סטודנטית לרפואה נאלצה להפסיק את הלימודים כדי לטפל בילדים בבית. זה מצער. היא משלמת מחיר בעקבות מאסר האם.

ב"כ היועמ"ש:

חברתי מדברת על כך שהיא הבינה וזנחה את האידיאולוגיה, ואני תוהה מאיפה חברתי מסיקה את הדברים. הייתי רוצה לדעת כמה פעמים נפגשו איתה מפאת חוסר היכולת שלה לקבל שיקום בין כתלי הכלא. איך אפשר להבין איך היא קיבלה שיקום? אני לא כל כך מבינה איך אפשר להסיק מהטיפול בשפרעם שהיא לא תבצע את העבירות שוב ושהמסוכנות אוינה.

ב"כ האסירה:

אם אני עכשיו אביא מישהו יהודי שיגיד שהמדינה צריכה להיות מדינת הלכה, הוא לא יועמד לדין. אם הוא יגיד שהמדינה צריכה להיות מדינת הלכה על ידי טיהור אתני, הוא יועמד לדין, כי הדרך פסולה. הפסול שלה הוא בדרך שהיא חשבה שצריך ליישם את העקרונות של המדינה האסלאמית. מה שגרם לה להתעמת עם הפסול במעשיה, זה המעצר עצמו. החרטה שהיא מגלה מלכתחילה ברגע שהיא הבינה מה היא עוללה, מול החוקרים, מול בית המשפט, מי שמעיין בגור הדין רואה את זה. לא היה ספק מבחינת החרטה והמודעות שלה איפה הטעות הגדולה. היא עדיין אישה דתית, אבל היא מבינה שזה מכוון אליה למסגד ולבית ולא שאיפה פוליטית. זה מה שעושה הכלא, הריחוק מהילדים, זה שוק. צריך שאנשים יפנימו את מקור הטעות ומהותה. יש כאלה שחושבים שאם הם עניים, הם ייקחו מהסופר, אבל עוצרים אותם כי זו גניבה. יותר מעו"ס שבדק אותה בכלא ושיקף אותה אי אפשר

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 16-08-45110 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

לעשות. אף אחד לא הבין במערכת שצריך לשבת עם האנשים האלה מבפנים. תכנית השיקום תהיה בפיקוח. זה בשפרעם. ד"ר ואליד חדאד הוא מפקח שנים מטעם רשות למלחמה בסמים. הוא עסק בשיקום אסירים בתחומים הפליליים. נעזרנו בו בבית המשפט העליון באבחון אסירים שביצעו עבירות ביטחוניות. מציגה אישור העסקה. זו מרפאה בשפרעם.

ב"כ היועמ"ש:

התכנית עמומה. פעמיים בשבוע נשמע מעט מאוד.

ב"כ האסירה:

המקום סמוך לילדים. זה מותאם גם לנתונים האישיים שלה. זה קרוב לבית. חברתי ציינה שהאסירה נגררה. היא הלכה שבי אחרי המחשבות, אבל היא אף פעם לא ניסתה להגיש שמישהו השפיע עליה. האמירה שהיא נגררה במובן זה שהיא נסחפה. ניסיתי להסביר מאיזה מקום זה בא, לראות את זה מהצד שלה. כשלומדים את התיק לעומק, מבינים שיש כאן מישהי שהתנהלה באופן נורמטיבי וגידלה ילדים, ומשהו הטריף עליה את הדעת.

האסירה:

חשוב בשבילי, אני מעריכה את המדינה ואת הרצון של המדינה לשמור על הביטחון. למרות זאת, אני יודעת שאני טעיתי. אני מצפה מכך כעם ישראל להבין את המניעים שלי יותר מאחרים. אני אישה מוסלמית. היה לי חלום ילדות שאני אחיה במדינה אסלאמית, כמו שרצה כל יהודי לחיות בישראל, וכל נוצרי שרוצה לבקר בוותיקן. בשלב מסוים ניסיתי לתרגם את החלום הזה. החלום התחיל בשנות השמונים. אין לזה קשר לכל ארגון מסוים, לא דעאש ולא לשום ארגון אחר. המניע שלי היה דתי גרידא. לא הייתה לי כוונה לפגוע בביטחון ישראל. בשהותי בבית הסוהר ראיתי בטלוויזיה נערה תאילנדית בת שמונה עשרה שעזבה את המשפחה שלה והגיעה לישראל. בשבילי היא הייתה גם גיבורה. בשבילי זה מתורגם כפשע שאני רוצה לחיות במדינה אסלאמית. אני מבקשת מכך כישראלים להבין את המניע שלי. כל העבר שלי במשך 44 שנים האלה הוא נקי לגמרי עד שעשיתי את הטעות. טעיתי ואני מאוד – מאוד מתחרטת על הטעות הזאת. ימיי הביאו אותי להבין את הטעות הזאת. אני כאישה משכילה היה לי מקום בחברה. זה היה מניע בשבילי לחזור על מחשבותיי ולהבין שכאן הטעות. כמו כל אדם אחר, אני רוצה להוכיח שאני הולכת בדרך אחרת. אני רוצה הזדמנות שנייה. תשאלו אותי מה ההוכחה שאני מתחרטת, אני נעשיתי. גם משפחתי נענשה. זה לא קל בשביל אימא. אני מבקשת להוסיף שזה שהבת שלי עוזבת את הלימודים שלה, זה גם עונש בשבילי. בקשר לעבירות שדיברו בשב"ס, אני מאוד מקווה לדעת מה אלה, ואני מקווה שתשאלו על ההתנהגות שלי בבית הסוהר. לא

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון לפי חוק שחרור על תנאי ממסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

ביצעתי שום עבירה בבית הסוהר. ההתנהגות שלי תמיד תמכה באסירות. אני יודעת את התקנות, ואני לא עברתי אותן. לבסוף אני הבטחתי לבעלי שהטעות הזאת לא תחזור שוב (בוכה). אני מאוד בטוחה שהוא מאמין בי, הוא תומך בי. לכן אני מבקשת לתת לי הזדמנות. כל החיים שלי היו בעיקר בעלי והילדה. הדת שלי תהיה בקשר ביני לבין אלוהים בלבד. הביטחון של ישראל חשוב לא רק בשבילכם אלא גם בשבילי. אני גם תושבת ישראל. אני מבינה את הפחד מדעאש. אני מאוד מקווה שתתנו לי את ההזדמנות.

החלטה

לפנינו אסירה כבת 45 המרצה עונש מאסר ראשון בן 23 חודשים בגין עבירות של מגע עם סוכן זר וכו', כפי שפורט בטיעוני ב"כ היועמ"ש. היא תכננה במשך זמן והוציאה לפועל תכנית לעבור לסוריה דרך טורקיה ולחבור לארגון דעאש, מסלול המוכר היטב לאלה שחברו לאותו ארגון רצחני.

לשם כך היא אף שכנעה את אביה להתלוות אליה, יצרה קשר עם גורמים בדעאש, יצאה בפועל לטורקיה יחד עם אביה, שם האב חזר בו ועשה את דרכו חזרה לישראל, ואילו היא המשיכה בתכניתה תוך קשר עם מבריה גבולות.

רצה הגורל והיא נתפסה סמוך לגבול עם סוריה, והיא גורשה על ידי שלטונות טורקיה בחזרה לישראל, נעצרה והועמדה לדין.

בשהותה במאסר היו עבירות משמעת והתנהגות. המידע המודיעיני החסוי אשר הוגש לנו, מצביע על כך שהייתה פעילה בקרב האסירות הביטחוניות.

בטיעוניה היום ניסתה האסירה לשכנע אותנו כי בפעילותה לא היה שום ביטוי של עוינות למדינת ישראל והמשטרה בה, אלא רצון להשתמש בהפצת הדת האסלאמית למטרות חיוביות....

הומצאה לנו תכנית שיקום פרטית מטעם גוף הקורא לעצמו "מרכז רווחה לייעוץ והכוונה – שפרעם (ע"ר)".

עינינו באותה תכנית, והאמת ניתנת להיאמר שהתכנית מאוד לא משכנעת. הגוף הזה אינו מוכר. לא ברור לנו מי הם חברי הצוות, מלבד המנהל המקצועי, ד"ר וליד חדאד, הרשום בפנקס העובדים הסוציאליים. לא ברור לנו מה מומחיותו המקצועית ומי בפועל הם חברי הצוות שלו, והואיל וכל חברי הוועדה הינם במקורם אנשי טיפול וחינוך, פרטים אלה חסרים לנו.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר השרון
לפי חוק שחרור על תנאי ממסר, התשס"א - 2001

19 ינואר 2017

וש"ר 45110-08-16 כנגד, סואעד(אסיר) נ' מדינת ישראל

שמענו את דברי ב"כ הצדדים ואת דברי האסירה שנאמרו בשפה הערבית בטון בוטח ומשכנע, ועיינו
הן בתכנית השיקום והן בחוות דעת שב"כ. יש לציין כי האסירה לא עברה כל הליך טיפולי שהוא בכלא.
בטופס 903 כותבת העו"ס באגף כי האסירה לא גילתה סימני מצוקה לאורך מאסרה, ובשל כך גם
אינה מוכרת לצוות העובדים הסוציאליים.
לאחר שבחנו את כל הנתונים, הגענו למסקנה שהאסירה לא עמדה בנטל השכנוע של חברי הוועדה, כי
חלו שינויים באידיאולוגיה ובמוטיבציה שהביאו אותה לביצוע העבירות החמורות.
לסיכומו של דבר, לא מצאנו סיבה של ממש לשקול שחרור מוקדם, הן בהעדר סימנים רציניים של
שינוי באידיאולוגיה של האסירה והן בתכנית השיקום.
ידועה עמדת הפסיקה בנושא עבירות על רקע אידיאולוגי והחומרה המיוחדת המתלווה לעבירות אלה.
לאור כל אלה, מסקנתנו החד משמעית היא שיש לדחות את הבקשה לשחרור מוקדם על תנאי.
ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

חנה הימלפרב

מר איסר באומל

אברהם שיינפלד

גברת חנה הימלפרב- טורא,
חברת וועדה

מר איסר באומל,
חבר ועדה

אברהם שיינפלד,
שופט (בדימוס)

שרית מנשה
נציגת שב"ס